

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro sæuissimo doloris mucrone, quo tota transfigebatur
fidelissima Christi parens, dum pijssima & consolatoria, sed lamentabili
voce, Ioannem sui loco in filium eidem assignaret, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Matt. 19.

ficim refocillaret, aut vbi caput modicè reclinarè, quoue eum mater eius sacratissima sepulturæ traderet. Qui ad hæc huic mundo, à te virgine pauperrima edendus ad eundem inuoluendum vix vilia linteola aut pannos habenti, in fordido stabulo, hyberno tempore, sibi paruulo & pauperis matris filio molestissimo, natus, ante iumentorum ora in angusto præsepio collocatus est, quo frigus gelidissimum suo temperarent anhelitu: ac deinde toto vitæ suæ decursu summa rerum penuria affectus, modo æstu, gelut, modo fame ac siti pressus est quo beatissimam nobis paupertatem commendatam redderet, eiusq; præclara complura in nos exempla transfunderet. Qui deniq; quo feruentius auidiusq; ea amplexaretur ab omnibus, summum his honorem, qui eum sequendo cunctis renunciarent promisit iudiciariam scilicet potestatem, sedem apostolicæ dignitatis: ea propter te ô inundans diuinæ misericordiae torrens, supplici voce ac mente deprecor, accende cor meum flagrantissimo mundi contemptu, æstuanti omnium transitoriarum fastidio, quo nulla vnquam illaqueetur, adhæreat, aut inuisetur animus affectusque meus cuiuscunq; boni terreni cupiditate: sed diuini amoris inebriatus dulcedine, omnis in me, secularis concupiscentiæ fomes deperat ac absumatur, ne cor terrenarum affectionum pondere prægrauatum, aut fæce carnalium delectationum coinquinatum sursum neq; ascendeat aut subleuari, celestiumq; puritati propinquare, neue voluntaria assumpta paupertas æstuante in me mundi creaturarumq; amore violata, non modo infructuosa mihi sit, sed & egestas fiat laboriosa & æterni meritoria supplicij.

Deprecare etiam, obnixè quæso te, ô reorum & omnium exulum aduocata fidelissima vnigenitum filium tuum, vt quinq; illa preciosa sua vulnera, summi amoris signa præcipua, diuinæ dulcedinis plena, & in quibus recondita est vix nostræ medicina, salutaris gratiæ copia, plenitudo indulgentiæ, latitudo misericordiae, porta promissæ gloriæ, vnde peccator firmam de Dei bonitate concipit fiduciam, ne rea ipsius desperet conscientia: vt eadem inquam, pia misericorditerq; referat & aperiat, atq; viuifico illo sacri cruoris sui liquore vniuersam Ecclesiæ superficiem copiosissimè, irriget, peccata omnium abluat, tantamq; veniæ & gratiæ plenitudinè in omnes fideles viuos & defunctos abundanter diffundat, qua iuxta suam quisq; vocationem & mensuram in supremam, immensam & infinitam eius gloriam proficere valeat ac consumari, Amen.

Actio gratiarum pro sanctissimo doloris mucrone, quo tota transigebatur fidelissima Christi parens, dum piissima & consolatoria, sed lamentabili voce, Ioannem sui loco in filium eidem assignaret, atq; camilli in matrem commendaret, idem dilectus filius eius.

① T H R E N O S XVII.

Math. 27.

Speciosa, sublimis & serenissima Christi deipara virgo, lucidissimus Ecclesiæ splendor, Domina mater & aduocata omnium nostrum, cui gratias agit concioleta fidelium iustorum: quia quem omnes gratiæ filij compassionis, affectum Christo nato tuo iure meritoq; exhibere deberent, & vlllo vnquam tēpore possent, eum modo omnem, nostra tu fidelissima parens eidem superexcellētissimè præstitisti, vniuersumq; cunctorum defectum supereminenter ac dignissimè tu resarcisti, dum inextinguibili firmitate solidam ac fortissimam fidem, ingentem fidelitatem, inuictam patientiam, spem certissimam, & ante omnia intemperantem ac perfectissimam charitatem imperturbatas, sola omnium conseruasti, eisq; obculisti, omnibus

omnibus interea fugientibus & nutantibus, dum etiam omnia filij tui tormenta, dolores & opprobria in corde tuo longe pijsimo pro nobis adoptiuis filijs, in supplementum ingratitude nostræ & defectus compassionis, qua ei compati affectuosè deberemus, tu mitissime ac constanter pertulisti: quandoquidem tota per intimam compassionem cum ipso pariter in cruce extensa eras & clavis confixa, atq; plus centies amarissimi doloris lancea dire ac lætaliter transfixa, crucisq; morte vbi immortalis eras, id est, in anima, horribiliter perempta. Neq; enim aliquid sub tuo aspectu molestiæ seu contumeliæ vnico cordis tui solatio illatum est, quod non immenso sincerissimum animum tuum scruerit angore ac mœrore. Vnde factum est vt tantus illo te tempore inebriarit ac excruciarit dolor, vt sanctorum omnium passiones longè exuperarit, quippe qui penè immensus erat, & cunctis planè mortalibus incompræhensibilis, vt pote filij tui cruciatibus correspondens, quem passionis suæ pondere cuncta (secundum iustitiæ suæ rigorem) mundi scelera, quæ innnumera sunt & quasi infinita, vincere oportebat, ideoq; & infiniti fuit meriti filij tui passio: tua quoq; compassio etiam quasi immensa fuit: Nam quum perpetua mediatrix Dei & hominis peccatoris, ascita, & electa quæ hominum redemptioni cooperareris, tanta necesse erat animi ægritudine ac mœrore te corripi, cuius merito, posses hominibus vniuersis te inuocantibus opem ferre, iramq; Dei in misericordiam commutare, & ad hoc ipsum totam te cum omnibus virtutibus tuis in gratam Deo sacrificium eorum pro salute libentissime obtulisti cum filio. O ergo dolores tuos inexplicabiles & aquæ incomparabiles. Quis ergo mater pijsima eos effari aut mente saltem concipere digne queat? Sed amaritudine plena quid tu fecisti? Cur cor tuum virginetum, cor pietatis & amoris, cur inquam conuersum est in globum doloris? Aspicio enim, mater, clementissima, cor tuum, sed iam non cor, verum myrrham, absinthium & fel video. Quæro matrem Dei: & ecce inuasio sputa, crucem clauos & vulnera, quia tota conuersa es in ista. Sed quare ad Caluariæ locum iuisti virgo tota innocens & sancta, simul cum filio pro indignis peccatoribus immolari. Quis hoc de te vnquam meruit aut digne merebitur? Quid tibi & cruci Angelorum regina, mundi Domina, Dei mater sacratissima? Quæ nam est societas patibuli, cū templo Spiritus sancti? Quæ participatio despectionis loco, cum Dei sacrario? Cur etiam non te domi retinuit & ab hoc itinere atq; loco cohibuit verecundia virginalis, pavor muliebris, horror facinoris, turpitudō loci, multitudo vulgi, detestatio mali? Cur nō retinuit clamoris vehementia, stultorum infania, dæmoneorum cæterua & ingratiudo nostra? Hæc omnia non considerasti mœstissima Domina quia cor tuum alienatum erat à te præ dolore & amore filij & omnium nostrum. Non eras in te, sed in afflictione vulnerum & in morte filij vnici dilecti. Non considerabat cor tuum vulgus sed vulnus, non pressuram, sed fixuram: non clamorem, sed liuorem: non horrorem, sed dolorem & amorem. Siquidem anima tua sacratissima veraciter plus fuit in dilecto vbi medullitus amabat cum eo patiens, quam animabatur: imò vi amoris extra te abstracta & in dilectum rapta ad eum est ab eo transformata, vt omnino conformem sibi eam redderet & simillimam, crucifixam suam imaginem lucidissimè ac plenè ipsi imprimendo, vt cum eo pariter sauciata, crucifixam, quasi occisa & omni ex parte dire cruciata iam non in te, sed in dilecto v iueret & ille vicissim in ea, cum omni passione sua. Quis igitur acerrimos ac prorsus immensos illos capiat dolores & cruciatus, quos senseras virgo mater Dei sanctissima?

Eia ergo benedicta sis & in æternum glorificata, ô in clyta Maria æterni regis mater & filia, pro gemina hac indiuidua & incomprehensibili charitate, qua & nos ad optinos filios, & natum tuum primogenitum Dei filium complecteris tam feruentissime, vt nec eum deserere ob quoscunq; grauissimos subeundos cruciatus velis neq; possis, nec tibi nostræ salutis gratia vilo pacto parcere, quinimò sanguinem tuum cruci filij tui misere & crucis subire mortem libentissime velis.

Verùm etsi nostrū nemo dignas ac debitas tibi persoluat pro hac dilectione, neq; vnquā etiā possit, grates, en frater noster dulcissimus Iesus Christus crucifixus, dignè pia filialiq; sua sollicitudine atq; excessiua compassione emendabit ac supplebit abundè. Ecce enim mater mestissima, tanto te constringit complecti turq; amore, vt quasi omnium intolerabilium pœnarum atq; angustiarum suarū oblitus, fidelē tu gerat curam benignissima allocutione præ dilecto suo discipulo Iohanni, tanquā fidelissimo prouisorio te cōmendans, & virginē virgini indissolubili charitatis vinculo sociaris, & alterum, cum illicò eius orbanda esses præsentia, quodammodo filij pro se tibi assignans qui tuis castissimis congrueret moribus, & de necessarijs vitæ sagaciter prouideret.

Hebr 4. Sed heu dolorosa Virgo, quàm sæuissimus mucro tunc animā tuam penetravit, qui proculdubid intima tua omni afflictione & dolore crudelius transtuerberavit vsq; ad diuisionem animæ & spiritus, dum alteri longè impari resignata & vltimo vale suscepto, videbas dulcissime eius conuersatione te priuari & finaliter per mortem ab eo separari. Credo equidem præ intolerabili dolore & angustia te vix viuere tunc potuisse, & nisi diuinitus ac miraculosè ad satis sufferendum pro futuris filijs tuis vitæ reseruata fuisses, aut cor virgineum tuum præ cruciatus magnitudine crepuisset, aut multoties exanimis ac præ mortua humi corruisses.

Quàm adhuc ingens filij tui amor tunc totam te accenderit, conflagrarit ac liquefecerit, quando tecum ipsa in corde tuo deuotissimo expendebas & reuoluebas, quantam ille tui curam gereret ac sollicitudinem, dum plus tuo per compassionem quàm suo ipsius affligeretur dolore, quis digne existimare sufficiet? Iam enim sæua mors imminens cuncta eius membra rigida effecerat, sed amore tui totum se vt potuit ad te consolandam intendebat. Ante omnia autem oculos præ mortuos quos instantis mortis imperus clauderat & impellebat, ad defectū, amoris vi apertos, ad tui conuertebat respectum. Labia etiam sua mortis pallore obducta aperiendo, pijsima atq; consolatoria voce te affabatur.

Iean 19. Sed ô admirandum visionis huius spectaculum. O gemebundum certamen oculorum, ô stupendos radios visionis. O sacratissima lumina matris & filij. Ad quorū mutuū respectū non immeritò solis radius in tenebras est conuersus. Eia quam profunde infixus est radius huius visionis in corde tuo, ô mater sancta, quo mundi Dominus te iam moriens intueri dignatus est. Ecce iam reddidit tibi amoris sagittam quam à te missam acceperat. Ipse nanq; per Salomonem dixerat de te. *Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, in vno oculorum tuorū, & in vno crine colli tui.* Tu autem nunc dicere potes: *Vulnerasti cor meum fili mi visione qua me in cruce respexisti & colloquio, quod quidem iam moriens mecum habuisti.*

Pro hoc autem profundo & immenso tui doloris vulnere, & pro flagrantissimo salutis ac redemptionis nostræ ardore tuo, quo non modo exarstisti vna cum filio humanæ redemptionis officium exequi, verùm etiam quo vltra omnes vires tuas tanq; fidelissimè ei vsq; in finem congenerata, benedico, laudo, & super alto te milliesq;

estq; saluto. Aue clementissima medicina, restauratio & subsidium omnium miserorum, Amen.

Pro adoptionis gratia, protectione & auxilio Deiparae virginis Mariae, toto vite decursu & mortis articulo, Precatio XVII.

O Beata fiducia, o ratum refugium: Mater Dei effecta est mater nostra: Mater eius qui solus saluat, solus damnat: Mater inquam eius, in quo sole speramus & quem solum timemus, nunc testamento irrefragabili & sempiterno, miseris & orphanis nobis in matrem est speciali dilectione delegata. Loquar ergo ad te matrem meam clementissimam, ad Dominam meam dulcissimam, cum sim pulvis & cinis: O benedicta Christifera virgo, omni laude dignissima: Domina angelorum, laus & gloria Sanctorum, pulchra ad intuendum, amabilis ad contemplandum, delectabilis ad amandum utilis ad audiendum, porta, vita, ianua salutis, via reconciliatis, aditus recuperationis: cuius gratiam totis ambio & expeto precordijs: cuius vitæ & moribus conformari totis adnitari & propono viribus: quam etiam intimis cordis mei desiderijs laudare, diligere, omniq; studio & obsequio honorare cupio: ad quam, vnicam miserorum spem, nunc plenus fiducia confugio, quam in matrem, aduocatam & patronam præ cunctis eligo & præpro: cui ea propter me ipsum & omnes meas necessitates offero & commendo, nihil de tua pietate & amore hæsitans, quando & te ipsam totam nunc pro me in sacrificium immolasti & obtulisti. Etiam si sanguinem pro me foris non fuderis, intus nihilominus eum feruētissimo amoris atq; doloris igne decoxisti ac absumpsisti, eiusq; loco profusas obtulisti lachrymas, & contriti cordis afflictiq; spiritus gemituosos ac amarissimos singultus, instar suauissimi fumi accensi thuris, in cælum direxisti. Quando etiam pia sollicitudine & paterna prouidentia Iesu morientis filij tui, in peculiarissimam sis mihi matrem assignata. Noli ergo pia mater spernere me, ne eum spernere videaris, qui elegit purissimam, creauit, decorauit, fecundauit, & exaltauit te, qui nunc misericorditer tibi commendauit me. Illa sua morte meruit vt essem frater suus: Ergo non dedigneris quin & ego sim filius tuus. Eius me amore suscipe, qui mei amore nudus & dilaceratus pependit ante te. Si autem propter iniquitatum mearum maculas, ac vitijs sordidatam, fetentem animam meam abijcis & contemnis me: recordare inexhaustæ pietatis & dilectionis tuæ, & deprecare dilectum filium tuum pro me, vt illa sanctissimi cruoris flumina, quæ in cruce de corporis sui vulneribus adeo profuse profuxerunt, offerat Deo Patri in expiationem omnium sordium mearum, quibus vilo modo tuis castissimis oculis displiceo & abominabilis existo: ab eodem quoq; dulci nato tuo tantam quæso pijsima mater impetra mihi gratiarum abundantiam, qua præfulgens & amictus, tuo virgineo conspectui dignus inueniat à te in filium adoptari, in amatorem tui castissimum acceptari, in veneratorem deuotissimum assumi, à te indefinenter custodiri, regi, ad omnem virtutem & omne Dei beneplacitum dirigi, ab omni malo liberari ac præseruari, in omni bono corroborari & perfici, in horribili mortis hora iucundissima tua præsentia consolari, ab omni hostili terrore & impugnatione defensari, gloriosissimis tuis precibus Deo reconciliari, tuis sacratissimis meritis decorari, & in æternæ vitæ paradysum te mediante perducere, Amen.